

BİR OVUC TORPAQ

... Dünyada hər şeyi təmizə çıxaran, durulaşdırın suyu. O su ki, bütün canlılara çox gərəkdi. Ən azından ona görə ki, susuz uzaqbaşı 3-4 gün yaşamaq olar. Və 3-4 gün su tapmayan canlı gentez ölümə məhkumdu. Amma suyu da təmizə çıxaran müqəddəs bir varlıq var - torpaq! Torpaq Yer üzünün şahidir. Və bütün gözümüzə nə görünürsə, hamısı o torpağın, o müqəddəs varlığın üstündə dayanıb. Və biz bir gün o torpağa köçəcəyik və o torpağın altında əbədi uyuşacaq. Xalq şairi Musa Yaqubun bir bənd şeiri yadına düşür:

Bəlkə də borcundan çıxmadmı, Vətən,
Ömür bahar deyil, bir də qayıtsın.
Ölsəm də, qoyunda qoy ölüm ki, mən
Çürüyüm, bir ovuc torpağın artsun!

... Torpaq olmaq, bir ovuc torpağa çevriləmək hər bir insanın əbədi və əzəli borcu olmalıdır. Azərbaycanın azadlığı və müstəqilliyi yolda, eləcə də Birinci və İkinci Qarabağ Savaşında şəhid olan igitlərimiz bir ovuc torpağı, bir çiçəy, bir gülə, bir çinara, bir palida döndülər. Və onlar bu Vətənin, bu yurdun, bu torpağın uğrunda qan tökərək işgal altında olan torpaqlarımızı azad elədilər. Yaz gələndə (o yaza çox qalmayıb), onlar lələ kimi, gül kimi, çiçək kimi, yasəmən kimi torpaqdan yenidən boyanacaq, bu Vətənin, bu yurdun hər qarışında onların nəfəsini, onların səsini, onların ürək döyüntülərini eşidəcəyik...

... Torpaq həmişə müqəddəs olub. Biz uşaq vaxtı kəndin yollarında ayaqyalın orabura qaçanda, futbol oynayanda, ayağımız yaralanardı, qan açılırdı. Və biz o yaraya həkimə gedib dərman vurdurmaz, sarğı qoydurmazdıq. Əylib torpaqdan bir ovuc götürüb yaramıza basardıq. Və yaramızdan da axan qan həmin anda kəsilər, çox keçməzdi ki, heç onun yeri də qalmazdı. Ilahi, torpağın gücünə bir bax e.

İnsan gücü bir Allahdan alır, bir də torpaqdan. Əgər torpaq yoxsa, Vətən yoxsa, deməli, sən ən gücsüz bir adamsan. Və nə yaxşı ki, 44 günlük Büyük Vətən Savaşında biz o torpaqlarımızı yağıldan azad edib, geriyə qaytardıq. Indi həmin torpağın üstündə dayanıraq və özümüzü dünyadan ən güclü ordusu, ən güclü əsgəri və ən güclü insanı hesab edirik. Bundan gözəl nə ola bilər?! Azad olunan torpaqlarımızda çox möhtəşəm quruculuq,

tikinti, abadlıq işləri görülür. Amma ölkəni çapıb-talayan bəzi inhisarçı qüvvələrin gözü işğaldan azad olunmuş torpaqlarımıza düşüb. Təsədüfi deyil ki, Ali Baş Komandan, ölkə prezidenti cənab İlham Əliyev ona zəng vurub. Şuşada obyektlər və onların qurumları üçün tikintilər inşa etmək istədiklərini bildirən yüksək vəzifəli nazirlər və digər xidmət sahələrinin rəhbərləri var. Və cənab prezident də çox yaxşı bilir ki, bu adamlar dövlət tikintisi adıyla Şuşada özlərinə vilalalar, hotellər və digər istirahət mərkəzləri inşa etmək istəyirlər. O vəzifə sahiblərinə cənab prezident çox yaxşı təpindi və gedib öz işləri ilə məşğul olmayı xatırlatdı.

Həmin inhisarçı qüvvələr Şuşadan gözlərini çəkəndən sonra yəqin ki, Kəlbəcərə, Laçın, Füzuliya, Cəbrayıla, Zəngilana, Ağdama göz dikəcəklər. Cənab prezident də çox gözəl flora və faunaya məxsusdur, əkinçilik üçün yararlı torpaq sahələri var. Axı bizim məmurlar da öyrəşib min hektarlarla torpaq sahəsini ələ keçirib orda taxıl əksinlər, meyvə bağları salsınlar və ferma yaratsınlar. O torpağı azad edən əsgər və digər Qarabağ qazisinə 15 sot torpaq qayılmır, amma bir oliqarx o dəqiqə gətirib çomağı yerə vurur ki, burdan mənə min hektarlarla torpaq verilməlidir.

Torpaq dedim, yadına 90-ci illərin əvvəllərində işğaldan azad olunmuş torpaqlarımız düzdü. Təqquddə olan sabiq polis rəsilərindən biri deyir ki, icra başçısından xahiş etdim ki, mənim polis zabitim canını bu Vətən yolunda qoyub, Qarabağ qazisidir. Ona 15 sot torpaq ver, biz də kömək edək bir ev tikək. Ancaq başçı torpaq sahəsini o qaziyə vermədi. Amma torpaq şöbəsi heç döyüşməyən adamlara torpaq "bağışlayırdı".

Cox qəribədir ki, bizim məmələkətdə elə nazir, elə icra başçısı var ki, 20-25 ildir ki, bu kresloda əyləşib "babam mənə kor deyib, gəlib gedəni vur deyib" prinsipi ilə işləyir. Və onlar özlərini balaca padşah kimi aparırlar. 20-25 ildən sonra daha da ürəklərində böyük arzular keçir və böyük padşah olmaq istəyirlər. Məgər az olub dövlət əməkhanasının cəhd edən yüksək vəzifəli şəxslər. Bunları heç kim bilməsə də, bu xalq, bu millət yaxşı bilir və tanır. Bu gün icra başçılarının çoxu yenə öz işlərində. Onların tikinti və

memarlıq şöbələri bir adama pulsuz bir qarış torpaq verməzərlər. Cənab hər yerə çatan pullu adamlar bax, o tikinti və memarlıq şöbələrinin köməyi ilə o boş yerləri qamarlayıb obyektdə əsirirler.

Ümumuyyətlə, 20-25 il bir vəzifədə işləmək o deməkdir ki, həmin adam çınar kimi, palıd kimi dərinliklərə kök atır və bu müddətdə yaxınlarını, doğmalarını vəzifələrdə yerləşdirir və hər şeyə nəzarət edir. Palıd, çınarı kökündən çıxarmaq çətin olduğunu kimi, onları da vəzifədən azad eləmək bir o qədər də asan olmur. Amma nə yaxşı ki, Dövlət Təhlükəsizlik Xidməti korrupsiyaya qurşanmış belə vəzifəli şəxsləri elə "iş başında" pul alarkən yaxalayır. Bu təmizlənmə əməliyyatını xalq da bəyənir, dövləti və DTX-ni dəstəkləyir.

Bütün ölkələrdə korrupsiya və vəzifə səlahiyyətlərindən istifadə etmə qanunsuzluqları mövcuddu. Təbii ki, vicedənini itirmiş hər hansı nazir, icra başçısı və digər səlahiyyətli şəxslər bu təmizləmə əməliyyatından nəticə çıxarmırlarsa, deməli, onlar bu dövlət, bu xalq üçün daha təhlükəlidir. Bu təhlükəni hiss etməmək, duymamaq və görməmək isə aydındır ki, daha aydın nəticələrə gətirib çıxarıır.

Adı bir müəllimi 65 yaşı tamam olan kimi təqaüdə göndərirlər. O müəllim ki, təhsil sahəsində həyatını qayub, sağlamlığını itirib. Amma buna baxmayaraq, 65 yaşı tamam olursa, təqaüdə çıxmaloğudur. Çox nadir halda olar ki, təhsil şöbələri nazirliyə təqdimat versin və birilik müqavilə ilə həmin müəllimin müddəti uzadılsın. Yaxşı, müəllimə belə münasibət bəslənilirsə, guya onların qayğısına qalımrısa, bəs onda niyə 75-80 yaşında bir alimi, yaxud bir akademiki vəzifəyə təyin edirlər?! 80 yaşında vəzifədə bir akademik qala bilir, amma 65 yaşında Azərbaycan təhsilində saçımları ağırtmış müəllim işləyə bilmir. Bax, ən böyük haqsızlıq da elə burdan qaynaqlanır.

Mən başa düşmürəm, biddeni bu qədər akademik var, bu qədər alim var, onların həmin biri dünyada tanınır və həsinin bir kəşfi var? Nazir işləyən, komitə sədri olan neçə akademik olub? Heç həmin nazirin, komitə sədridən işlədiyi vaxt elmlə məş-

ğul olmağa vaxtı olubmu? Bəlkə olub, qoy özləri cavab versinlər. Heç onların pul qazanmaqdan vaxtları vardımı? Hər hansı bir elmi iş yazmaq üçün gündə ən azından 3-4 saat kitabxanada olmalıdır. Onlar kitabxananın yolunu tanıyırsa, Allah mənə lənət eləsin! Bizim elmimiz də bax, belə yaman gündədi.

"Akademiklər", "professorlar", "alimlər" bu gün bizim elmimizi yaman günü qoyublar. Vətənpərvər, sadəcə ziyahları isə vəzifədən uzaqlaşdırıb onun yerinə iki eşşəyin arpasını bölə bilməyən adamları təyin edirlər. Bunu kim bilməsə də, əsl elm adamları çox yaxşı bilirlər.

Biz həmişə vətənin ağır gündündə, çətin anında bu vətəni, bu xalqı sevən insanları görmüşük. Onların nə vari-dövləti olub, nə vəzifələri, nə də arxaları. Və onlar quru canlarıyla, böyük ürəkləriyle mühabibənin on ağır günlərində sinələrini irəli veriblər, döyübüblər, şəhid olublar, qazi olublar və qəhrəman olublar. Indi biz belə insanları mühabibədən sonra arayıb-axtarmalı, onlara qayğı göstərməli və arxa durmalıq. Nə qədər yaralımız və qazımız var. Dövlət səviyyəsində onların müalicəsi diqqət mərkəzində saxlanılb. Amma bəzən görürsən ki, hər hansı məmər o dəyərləri unudur, yaralıya və qaziyə kömək etmək istəmir.

Təbii ki, bizim varlı iş adamlarımız, sahibkarlarımız da az deyil. Orta səviyyəli bir müğənniya "Gale-nüaven" bağışlayan pullu adam heç olmasa, bir dəfə də bir şəhid ailəsinə, bir yaralı qaziyə arxa dursun və onun müalicəsini boynuna götürsün. O, bu addımı atarsa, digər günahları da Allah-Təala tərəfindən bağışlanılar. Pulu var, nə istəsə eləyə bilir. Amma savab iş də görəmək Allaha çox xoş gedər. Və həmin xərclənən pulu Ulu Yaradan 3-4 qat artığına həmin iş adamina qaytarar.

...Vətən onda güclü olur ki, onun hər bir vətəndaşı, hər bir övladı xalq şairi Məmməd Arazın diliylə demiş olsaq, "vətən daşı" olur. Deməli, bizim hər birimiz ölkəmizin daha da iqtisadi, hərbi və mədəni baxımdan inkişaf etməsi üçün öz xidmətimizi göstərməliyik. Başqa sözə demiş olsaq, vətən daşı olmalıdır. Əgər vətən daşı olsaq, biz Cənubi Qafqazda iqtisadi və hərbi cəhətdən ən güclü ölkəyə çevrilə bilərik!..